

Perniön musiikin kattava katselmus

Lukion sali täyttyi sunnuntaina kuin koulun päättäjäsissä. Salin perukoille jouduttiin viime tipassa roudaamaan lisää penkkejä. Vaikkei kyse ollutkaan koulutapahtumasta, jotain samanlaista tunnelmasta huokui.

Perniön Laulukilpailuyhdistys järjesti konsertin edesmenneen koulutoimenjohtajan ja perustajajäsenensä Ismo Komulaisen muistoksi. Konsertin teemaksi otettiin keväisesti fraasi Valoa kohti. Kahvikonsertin johtavaksi juoneksi valittiin perniöläisen musiikin harrastuksen nostaminen näkyvästi korokkeelle.

Edesmennyt koulutoimenjohtaja Ismo Komulainen piti hyvää huolta perniöläisen kulttuurin, erityisesti musiikin hyvinvoinnista. Hän oli potkaisemassa monen moisia hankkeita liikkeelle. Ismo Komulainen läsnäolo pienimmissäkin pippaloissa välitti kunnan hallinnon sitoutuneisuutta niin järjestäjille kuin yleisöllekin.

Heti konsertin valmistelujen alkumetreillä ilmeni, ettei ainakaan esiintyjistä tulisi pulaa. Kaikki tiedossa olevat ryhmät halusivat mukaan, ja tupsahtipa ennestään tuntemattomiakin. Teijon naapurikunnastakin saatiin vieraita. Kaikkiaan esiintyjä astui estradille noin kahdeksankymmentä!

Mikä saa ihmiset pitkän ja rasittavan työpäivän jälkeen vääntäytymään harrastuksiinsa, kun voisi jäädä sohvalle kellimään ja kittaamaan kaljaa? No tietysti se kummallinen tyydytys, minkä harrastuksestaan saa.

Eritoten musiikkiryhmien eläminen vaatii osallistujien lisäksi kiihkeitä valmentajia ja ohjaajia. Sellaisia jotka osaavat vähän enemmän, kykenevät sovittamaan stemmoja ja sointuja. Hallitsevat homman, eivätkä ole liian tiukkapipoja. Aika suuri osa näistä raatajista on opettajia Maija Syrjäläinen kirkkaimpana esimerkkinä.

Konsertissa esiintyi peräti viisi kuoroa ja kaksi muuta musiikkiryhmää. Näistä kolme koostui pelkästään lapsista. Tahti joskus vähän horjui, mutta into ja riemu loistivat naamoista.

Jo ensimmäinen korokkeelle kiivennyt ryhmä, Opekuoro säväytti. Mikäs tämä on ja mistä ilmestynyt? Minulle melkein vieraita kasvoja, mutta laulavat muikeasti Maijan johdolla!

Toisen ryhmän aloitettua meinasikin jo sitten pudota pallilta. Lapsikuoro Leticia lauloi ja leikki ilmeikkäästi jättäen aikuisten taustayhtyeen taustalle. Mitä tästä vielä seuraakaan!

Välillä vauhti ja paatos vähän tuppasivat hiipumaan, mutta pitkästyisestä ei ollut puhuttakaan. Konsertin lopun kruunasi kansalaisopiston eläkkeelle vetäytyneen opettajan ja Ismo Komulaisen pitkäaikaisen työtoverin Sirkka-Liisa Ollikainen-Heinosen neljä hienoa laulua, joista ainakin minä sulin eniten Orfeuksesta.

Soitto kaikui ja laulu raikui siis entisen koulutoimenjohtajamme muistoksi järjestetyssä tilaisuudessa, johon perniöläiset musiikin harrastajat ja ammattilaiset olivat tulleet talkooinnossa loistamaan. Vaan nykyisiä Perniön kunnan sivistys- ja kulttuuri-toimen vastuullisia ei salissa näkynyt.

pajen